

THE AESTHETICS OF CHAOS

ALEXANDRE OUAIRY + TAO HONGJING
DUO – SOLO TENTOONSTELLING

VERNISSAGE 13.MEI.2016 • 17—21 U

14.MEI.2016 — 26.JUN.2016

DONDERDAG TO ZONDAG VAN 10U TOT 19U

rue des renards / vossenstraat 28 • 1000 bruxelles / brussel • belgium
tel. +32 2 502 40 58 • contact@ifa-gallery.com

IFA-GALLERY.COM

THE AESTHETICS OF CHAOS

De bedrieger is dood, leve de kunstenaar! In november 2015, toen Tao Hongjing zijn nieuwe tentoonstelling in Peking opende, berichtte de internationale pers (waaronder *Beijing Morning*, *The New York Times* en *L'Express*) over een uitzonderlijk verhaal. De getalenteerde kunstenaar Tao Hongjing, die al tien jaar lang zijn werken op de Chinese markt aanbood, was niemand minder dan de Franse kunstenaar Alexandre Ouairy. De conceptuele kunstenaar had een dubbele persoonlijkheid ontwikkeld, een esthetische performance waarmee hij zijn artistieke limieten kan overstijgen. Om het met de woorden van tweevoudig Goncourtprijswinnaar Romain Gary, alias Émile Ajar, te zeggen: «Door enkel onszelf te zijn, ontnemen we onszelf uiteindelijk de rest van de wereld, alle anderen; 'Ik' is het einde van de mogelijkheden...»

ifa gallery gaat de uitdaging aan om als eerste een dubbele expositie te organiseren van een kunstenaar die zowel dood als levend is. De tentoonstelling brengt een postuum eerbetoon aan de kunstenaar Tao Hongjing, een valse identiteit die voorgoed werd begraven, maar toont ook hedendaagse werken van kunstenaar Alexandre Ouairy.

Alexandre Ouairy werd geboren in Nantes en studeerde af aan de *École des Beaux-Arts* in Grenoble, maar woont in Shanghai sinds de jaren 2000. Het was de periode waarin hedendaagse Chinese kunstenaars zowel in China als op de internationale markt erg gegeerd waren. Ouairy's werk wekte weliswaar interesse bij lokale galerieën en tentoonstellingscuratoren, maar niet bij kunstverzamelaars, die toen voornamelijk in Chinese kunst investeerden, de 'slimste investering' van dat moment.

Zo kwam Alexandre Ouairy op het idee om een Chinees pseudoniem te creëren. «In Shanghai zag je overal Louis Vuitton- of Pradanamaak. Dus dacht ik: als zij neptassen maken, waarom zou ik dan geen Chinese nepkunstenaar maken?», vertelt Ouairy aan een AFP-journalist. Hij nam de naam Tao Hongjing aan, die met een knipoog naar een Chinese intellectueel uit de zesde eeuw verwijst. Van de ene dag op de andere worden de werken van Tao Hongjing op succes onthaald. Met de hulp van zijn Chinese galeriehouder, die hem een aantal details uit zijn persoonlijke achtergrond aanreikt, verzint Alexandre Ouairy de biografie van zijn Aziatische alter ego, een kunstenaar die afstudeerde aan de Shanghai Theatre Academy en aan de *École des Beaux-Arts* van Grenoble. Hij geeft zich uit voor diens assistent en is bij alle vernissages aanwezig, terwijl zijn galeriehouder de rol overneemt als een journalist of verzamelaar om een persoonlijk onderhoud vraagt.

Alexandre Ouairy voert een artistieke performance op lange termijn uit en slaagt erin om voor zichzelf een dubbele persoonlijkheid te creëren, doordrenkt met Aziatische cultuur. Tao Hongjing exposeert in heel wat musea, galerieën en op kunstbeurzen. Hij krijgt niet minder dan acht solotentoonstellingen, wordt bewierookt door kunstcritici en staat soms zelfs samen met Alexandre Ouairy op dezelfde collectieve tentoonstellingen.

En dan raakt op 4 april 2015 (tijdens het Qingming-festival, ook het Chinese Feest der Doden genoemd) het officiële nieuws bekend: Tao Hongjing is overleden tijdens het onderzoek voor zijn laatste project. Alexandre Ouairy heeft besloten het masker te laten vallen en onthult zijn ware identiteit. De stoutmoedigheid van het artistieke bedrog, de kwaliteit van het werk en de erkenning door de Chinese intellectuelen zorgen onmiddellijk voor een buzz en de media pikken dit ongelooflijke verhaal op.

Toch gaat het hier niet om mystificatie, maar om een proces van culturele integratie, een reconstructie van de creatieve processen van de kunstenaar. De valse naam wordt een synoniem voor vrijheid in een tijdperk van formats en labels. Heel wat schrijvers en kunstenaars namen in het verleden hun toevlucht tot pseudoniemen die hen toelieten om in alle rust te creëren, bevrijd van de vooringenomenheid waarmee critici hun kunst op basis van hun biografie zouden beoordelen: de Franse verzetsschrijvers tijdens de Tweede Wereldoorlog, en meerdere vrouwelijke auteurs die in literaire kringen aanvaard wilden worden (de gezusters Brontë, George Sand, Marie de Heredia-Reignier...). Andere kunstenaars gebruikten hun pseudoniem om vrij van stijl te kunnen wisselen en zichzelf als multitalent op de kaart te zetten.

¹ Romain Gary, *Les trésors de la mer Rouge*, folio, p.109-110.

Ontevreden met de afgestompte manier waarop zijn werk werd onthaald, creëerde de ouder wordende schrijver voor zichzelf een jong en getalenteerd alter ego, Émile Ajar. Door een andere auteur te creëren, kon hij zijn schrijfstijl heruitvinden en de Goncourtprijs twee keer winnen, in 1956 en 1975, wat anders onmogelijk zou zijn geweest.

De schilder Eugène Galien-Laloue bedacht zichzelf met vier verschillende namen voor vier verschillende inspiratiebronnen, terwijl de schrijver Boris Vian de Amerikaanse auteur Vernon Sullivan creëerde om de schandaalroman *Ik zal spuwen op jullie graf* te schrijven, over het zware bestaan van zwarte Amerikanen.

Op deze manier heeft Alexandre Ouairy gedurende tien jaar onder de naam Tao Hongjing een sterk conceptueel oeuvre gecreëerd dat de stereotypes van de kunstmarkt en de interesse voor het exotisme op de korrel neemt. Deze valse naam verleende hem de legitimiteit om de economische veranderingen te onderzoeken waar China mee worstelt. Installaties, neonbuizen, sculpturen en schilderijen: het oeuvre van Tao Hongjing is gevarieerd en stelt de codes van Aziatische kunst in vraag. Zijn schilderijen op rijstpapier die in de ifa gallery tentoongesteld worden, maken deel uit van de reeks *Safety First*. Ze werden gecreëerd rond de rode inktstempel van de kunstenaar, de traditionele Chinese signatuur. De op elkaar gestapelde stempelafdrukken vormen de contouren van Shanghais oude industriewijken. Ze verzinnebeelden de verdwijning van de ene toestand en de onophoudelijke heropbouw van een andere toestand. Datzelfde geldt voor de exportboot die het vertrekpunt van de reeks vormt en symbool staat voor de eerste stappen van China als economische grootmacht. Door zijn werken met een stempel te maken in plaats van met inkt worden ze ongrijpbaar en wordt zijn signatuur onleesbaar. Het beeld wordt geconstrueerd en valt tegelijk uiteen: een spoor van wat vergaan is.

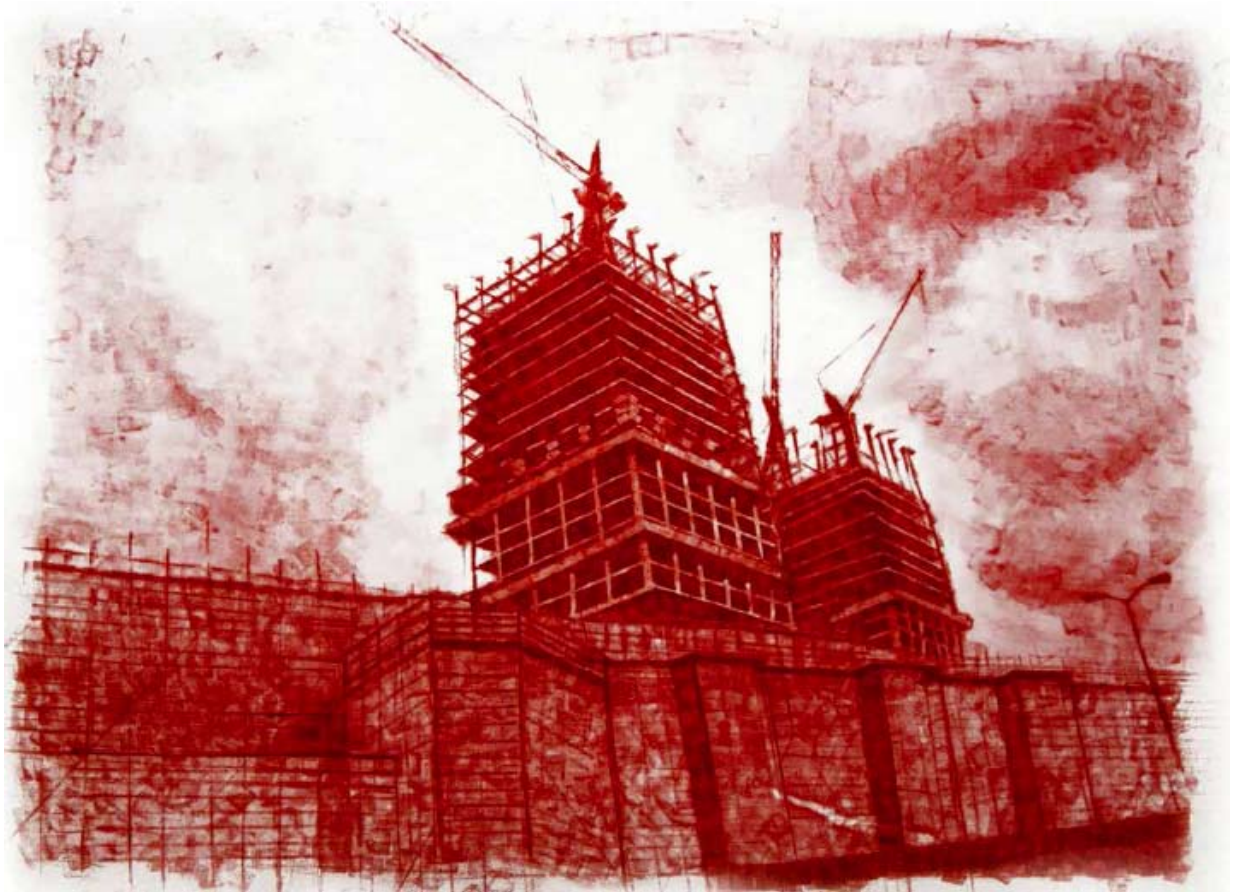
Alexandre Ouairy stelt ook zijn laatste werken tentoon, zonder meer zijn radicaalste. Een van zijn kernconcepten is afwezigheid en de notie van verdwijnen, tussen realiteit en fictie in. Op het eerste gezicht lijken de werken lichtabsorberende zwarte platen. In werkelijkheid zijn het foto's die met zwarte inkt op zwart papier werden gedrukt. Als je van dichterbij kijkt, kun je het inktreliëf ontwaren en het beeld raden zonder het helemaal te zien: een atoompaddenstoel, een wrak, een rel, een brand... allemaal noodtoestanden, snelle overgangen van aan- naar afwezigheid. Het werk laat zien wat er overblijft van iets wat niet meer is. Op dezelfde manier vormen de - nooit eerder tentoongestelde - sculpturen van de kunstenaar als het ware verkoolde maquettes van plaatsen of dingen waarvan de stabiliteit wordt bedreigd. Een esthetiek van chaos.

De werken van Alexandre Ouairy verkennen, net als die van zijn alter ego Tao Hongjing, het afwezige en stellen de 'maskervraag': is de realiteit reëler dan geïncarneerde fictie?

TAO HONGJING

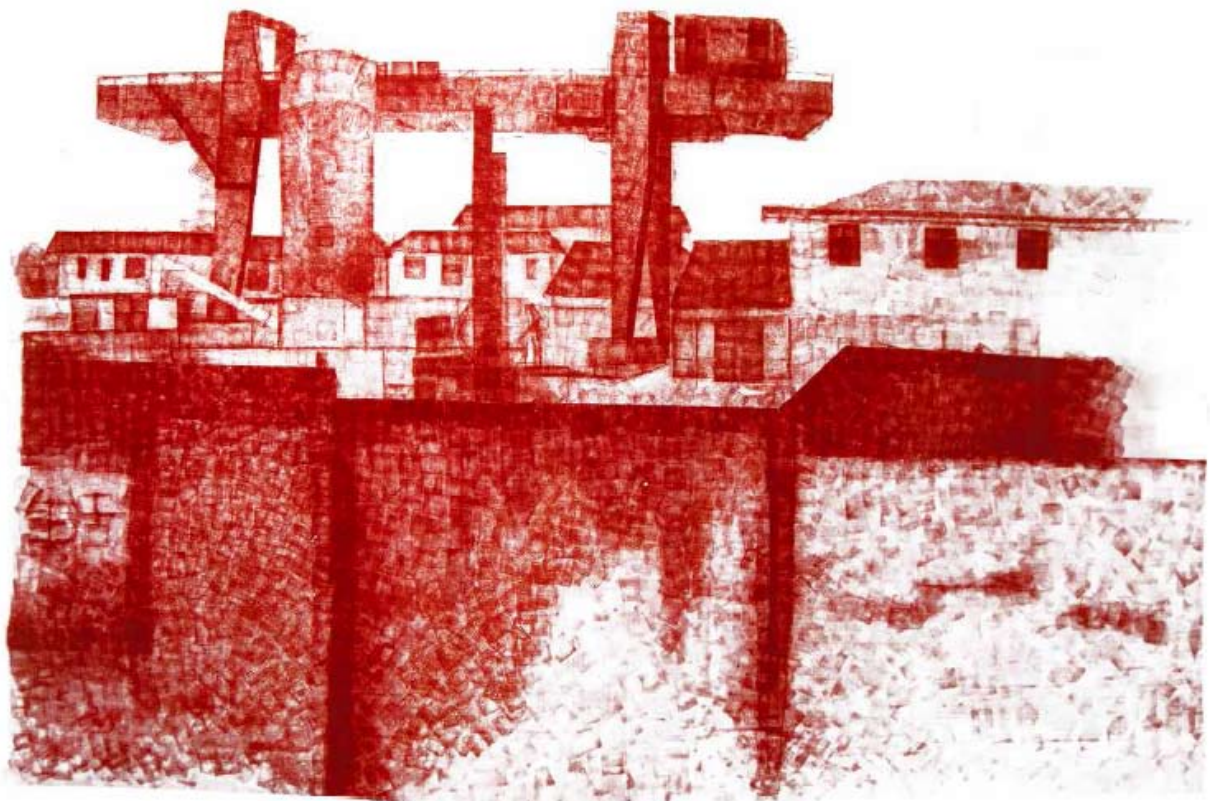
1979 JIANGSU, CHINA

2015 CHINA †

SAFETY FIRST 2014

red Chinese ink on rice paper mounted on wooden board, 163x118cm

SAFETY FIRST 2014
red Chinese ink on rice paper mounted on wooden board, 155x107cm

Tao Hongjing behaalde een diploma aan de Shanghai Theatre Academy en studeerde ook aan de École des Beaux-Arts in Grenoble. De kunstenaar groeide op onder het regime van de 'vier Modernisering', die van China aan het begin van de 21ste eeuw een economische supermacht moesten maken. Deze hervormingen beoogden de economische onafhankelijkheid van China en besloegen vier verschillende domeinen: landbouw, industrie, wetenschap/technologie en nationale defensie.

Hoewel zijn werk het spoor van de economische verandering van China van de voorbije decennia volgt, is Tao Hongjing - anders dan heel wat andere kunstenaars van zijn generatie - niet beïnvloed door bekende consumptieproducten. Zijn doordachte installaties en schilderijen focussen op een algemenere manier op de politieke en economische beleidsdoelstellingen.

Het werk van Tao Hongjing was te zien in 1918 Artspace (Shanghai, China), Studio Rouge (Hong Kong, China), Shun Gallery (Shanghai, China), Red Gate Gallery (Peking, China), Galerie d'art (Praag, Tsjechische Republiek) en in het OUI (Grenoble, Frankrijk).

De kunstenaar overleed op 4 april 2015 terwijl hij aan zijn laatste project werkte. Hij was 36 jaar.

SOLO TENTOONSTELLING

2015 - "Death is Going Home", Red Gate Gallery, Beijing, China
2015 - "Death is Going Home", Shun Art Gallery, Shanghai, China
2014 - "Safety First", Meou Art Centre, Shanghai, China
2013 - "Retrospective", Studio Rouge, Hong Kong, China
2013 - "Stamping Out", Studio Rouge on The Bund, Shanghai, China
2012 - "Nirvana", Studio Rouge M50, Shanghai, China
2011 - "Amitabha", Studio Rouge on the Bund, Shanghai, China
2010 - "To Get Rich is Glorious", Studio Rouge at the Bund, Shanghai, China
2009 - "To Get Rich is Glorious", 1918 Artspace, Shanghai, China

GROUP TENTOONSTELLING

2016 - "The Aesthetics of Chaos", ifa gallery, Brussels, Belgium
2014 - "Transmedia", Hongqiao Center, Shanghai, China
2014 - "Another City", Hongmei Art Festival, Shanghai, China
2014 - "Mono", Shun Art Gallery, Shanghai, China
2013 - "Secret 7", Chris Gile, Shanghai, China
2013 - "45cbm", Staatlich Kunsthalle, Baden-Baden, Germany
2012 - Guanju Art Fair, Guanju, Korea
2012 - The Carousel Collection - Kallio Kunsthalle, Helsinki, Finland
2012 - "Enter The Dragon", Studio Rouge on the Bund, Shanghai, China
2011 - "Amitabha", Blue Lotus, Hong Kong, China
2010 - "I am thinking of you", Dyaporama, Tokyo, Japan
2010 - "Beyond The Path of Madness", Dyaporama, Tokyo, Japan
2010 - "A Simple Story", Mladých Gallery, Brno, Czech Republic
2010 - Yong Kang Lu Art Space, Shanghai, China
2009 - "30 degrees 2", Red Gate Gallery, Beijing, China
2009 - "Kaléidoscope", Institut Français, Köln, Germany
2009 - "30 degrees", Island 6, Shanghai, China
2008 - "Furniture", Passage, Lyon, France
2011 - "15 days without You", ifa gallery, Shanghai, China

CATALOGUS

2014 - "Safety First", Chang Fangyuan, Shanghai Publishing College Edition
2013 - "Tao Hongjing", George Mitchell, Studio Rouge Edition
2008 - "Schumpeter", Stephane Sauzedde, AAA Edition

ALEXANDRE OUAIRY

1980 NANTES, FRANKRIJK

SHIPWREK (picture may differ from photograph) 2016
duotone giclee print mounted on aluminium, 100x75 cm

COUNAINER 2016
pvc, aluminium, wood and electric circuit, 55.5x55.5x30cm

Alexandre Ouairy is een Franse kunstenaar die een diploma behaalde aan de École des Beaux-Arts in Grenoble (Frankrijk) en ook studeerde aan de kunstfaculteit van de universiteit van Shanghai.

De multidisciplinaire kunstenaar uit Nantes ontwikkelt een kunst die zich focust op de verbanden tussen denkprocessen en artistieke creativiteit. Vanuit zijn interesse voor de wetten en codes die de wereld van design, urbanisme en sociaal gedrag bepalen, probeert hij de traditionele en onveranderlijke structuren van de maatschappij en van de markt te omzeilen.

Het artistieke werk van Alexandre Ouairy verdraait de visuele codes om het onzichtbare te onthullen of om een afwijkende perceptie van de realiteit voor te stellen. Uit zijn schilderijen en installaties blijkt dat zijn werk zowel een nieuw visueel experiment als een conceptueel onderzoek vormt.

Alexandre Ouairy heeft onder andere tentoongesteld op de Biënnale van Lyon, voor het project GNS (Palais de Tokyo, Parijs) en in het Museum voor Hedendaagse Kunst in Moskou.

De kunstenaar woont en werkt in Shanghai, China.

SOLO TENTOONSTELLING

2015 – “Collective Delirium-Part II”, ifa gallery, Brussels, Belgium
2014 – “Collective Delirium-Part I”, ifa gallery, Brussels, Belgium
2014 – “Safety First”, Meou Art Center, Shanghai, China
2013 – “Stamping Out”, Studio Rouge On The Bund, Shanghai, China
2013 – “Retrospective”, Studio Rouge, Hong Kong, China
2012 – “Moving a Canon to the Central Column”, Bazaar, Shanghai, China
2010 – “To Get Rich is Glorious”, Studio Rouge at the Bund, Shanghai, China
2010 – “Beyond the Path of Madness”, Dyaporama, Tokyo, Japan
2009 – “Send me to Koln”, Amspace, Shanghai, China

GROUP TENTOONSTELLING

2016 – “The Aesthetics of Chaos”, ifa gallery, Brussels, Belgium
2015 – Art Paris Art Fair, Paris France
2015 – Art Beirut, Beirut, Lebanon
2015 – “The Stroke of a Pen”, ifa gallery, Brussels, Belgium
2014 – “Mono”, Shuna Art Gallery, Shanghai, China
2014 – “Another City”, Hongmei Art Festival, Shanghai, China
2013 – “Drawing and What”, ifa gallery, Shanghai, China
2013 – “Secret 7”, Chris Gill Space, Shanghai, China
2013 – “Paper Infinite”, Reel, Shanghai, China
2013 – “45CBM”, Staatlich Kunsthalle, Baden-Baden, Germany
2012 – “My Country”, ifa gallery, Shanghai, China
2012 – “Through the Looking Glass”, Design Quartier Ehrenfeld, Cologne, Germany
2012 – “Amithaba”, Studio Rouge on the Bund, Shanghai, China
2011 – “Permanent Collection”, CCCA, Strasbourg, France
2011 – “A Simple Story”, Mlad’ych Gallery, Brno, Czech Republic
2011 – Yong Kang Lu Art Space, Shanghai, China
2010 – “Xi Yang Jing”, Institut Français, Cologne, Germany

2010 – “To Get Rich is Glorious”, 1918 Artspace, Shanghai, China
2010 – “Symposium: Found in Translation”, Songpu 727, Shanghai, China
2010 – “30 Degrees 2”, Red Gate Gallery, Beijing, China
2010 – “30 Degrees”, Island6, Shanghai, China
2009 – “Shu Fu”, Biennale Off, Shanghai, China
2009 – “Nadine”, Huo Po Ke Ai Za Zhi, Hong Kong, China
2009 – “Joseph Alois Schumpeter”, Oui, Grenoble, France
2009 – “Girls With a Purpose”, Huo Po Ke Ai Za Zhi, Hong Kong, China
2009 – “Ghost Residency”, Tapei, Taiwan
2009 – “Furniture”, Passage, Lyon, France
2009 – “Chiel”, Para-Site
2009 – “10”, 1918 Artspace, Shanghai, China
2008 – “Nature Morte”, Nogallery, Praha, Czech Republic
2008 – “Le Noël de Oui”, Oui, Grenoble, France
2008 – “Kaleidoscope”, Espace Brochage Express, Paris, France
2008 – “Hello Beijing”, 1918 Artspace, Beijing, China
2008 – “Asian Art Fair”, Pier 4, New York, USA
2007 – “Soft Lotion”, Shanghai, China
2007 – “Mulhouse 06”, Mulhouse, France
2007 – “Free Party 2”, Galerie des Beaux-Arts, Grenoble, France
2007 – “Free Party”, Contemporary Art Centre, Moscow, Russia
2006 – “Kunst”, Galerie des Beaux-Arts, Grenoble, France
2006 – “Exhib DHMR”, Grenoble, France
2006 – “DHMR”, MOMA, Warsaw, Poland
2005 – Catalog DHMR, France
2004 – Summertime Festival, Lyon, France
2004 – Résidence Minimum Exemplaire, Clamecy, France
2004 – Residency Program, Shanghai, China
2004 – Printemps de Septembre, Toulouse, France
2004 – “Megamix”, Dickhead Records, France
2004 – “GNS”, Palais de Tokyo, Paris, France
2004 – “Camping”, National School of Design, Limoges, France
2004 – “A Night with Zim”, Dickhead Man Records, France
2002 – “Biennale Musiques en Scène”, MOCA, Lyon, France

The Telegraph

Chinese artist Tao Hongjing reveals he's a Frenchman called Alexandre

As a struggling artist living in Shanghai, Alexandre Ouairy came up with the perfect business plan - a Chinese alter ego whose work sold for far greater sums

French artist Alexandre Ouairy poses in front of his paintings during preparations for an exhibition at the Red Gate Gallery in Beijing. Photo: AFP/Getty

A French artist has revealed to surprised international buyers that the work they have been purchasing for more than a decade by a Chinese artist named Tao Hongjin was in fact made by him.

Fifteen years ago Alexandre Ouairy was an unknown French conceptualist living in Shanghai, China's commercial hub.

The country's economic transformation was well under way and the Chinese appetite for luxury goods extended beyond cars, clothes and furniture to expensive modern art.

But as just another foreign artist in China, struggling to get his work included in exhibitions, this all passed Mr Ouairy by.

"At that time the exhibitions were in private galleries who had to pay high rent and the people who were promoting me were finding it financially difficult to do so," he said.

"But China was famous for doing fake Louis Vuitton bags and fake Gucci bags and so on, so I got the idea of making a fake Chinese artist."

Spurred on by the promise of getting his work shown at exhibitions, Mr Ouairy slipped into the background and re-branded himself as Tao Hongjing, taking the name from a fifth-century philosopher.

The re-invention paid instant dividends and it wasn't long before his alter ego had established a reputation on the local art scene. He was now being compared to other Chinese artists, but his work – neon Chinese characters, golden Buddha statues – had a distinctly foreign feel, which made it stand out.

As the contemporary generation of domestic artists was only slowly emerging from decades of strict, inward-looking Communist rule, this foreign-looking flair displayed by a local artist made waves on the art scene.

Mr Ouairy is the first to admit that his new-found Chinese identity had put him on the map.

"At the beginning when I started, yes definitely, because that generation of Chinese artists grew up in a different time," he said, comparing his artistic outlook to those who "worked during a very strong Communist era".

But with the latest generation of Chinese artists there is a "common cultural bond", he says.

As Chinese and Western artists have gradually converged in style, Mr Ouairy felt he no longer needed Tao Hongjing, and his Chinese self will be laid to rest with an exhibition opening in Beijing this weekend titled "Death is Going Home".

Mr Ouairy said that while many in the West knew his real identity, he had worked hard to keep it a secret in China, often avoiding press interviews and not appearing at his own exhibitions.

Imposture: l'artiste chinois en vogue à Pékin était... français

Génie ou opportunisme? Un artiste chinois très en vogue à Pékin s'est révélé être... un Français. Après avoir vendu ses oeuvres pendant dix ans sous un pseudonyme chinois, cet artiste a aujourd'hui levé le masque. Alors que s'ouvre à Pékin sa nouvelle exposition, sous nom d'emprunt, il assure que sa démarche était de «jouer avec le marché et les stéréotypes».

«Né dans le Sud de la Chine», selon sa notice biographique, Tao Hongjing, artiste «chinois» multi-exposé à Tokyo, Paris ou New York, a pourtant les yeux bleus, la peau blanche et les cheveux blonds plutôt associés aux «lao wai», surnom des Occidentaux en Chine. «Mon vrai nom est Alexandre Ouairy», dit en souriant le Français de 36 ans, Nantais de naissance, formé aux Beaux-arts à Grenoble et débarqué en 2000 à Shanghai pour «l'aventure», dans une ville alors quasi-dépourvue de galeries d'art. Dans l'une d'elles, il

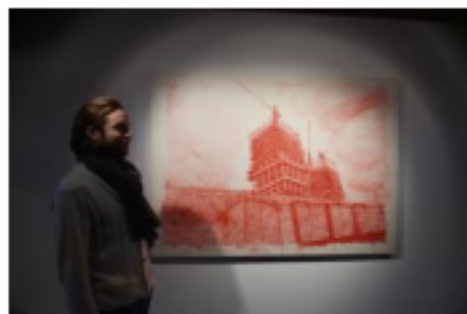
commence à exposer, sous son vrai nom, mais «l'intérêt du public était limité, voire nul», se remémore M. Ouairy, qui ne voit qu'une seule explication: «C'était dû au fait que j'étais étranger».

Dans le Shanghai des années 2000, les artistes chinois, valeurs montantes, monopolisent les regards. «Les collectionneurs étaient surtout étrangers, et ils voulaient acheter chinois, car pour eux c'était un bon investissement.» Alexandre Ouairy, «frustré», se désole de ne pouvoir «créer un dialogue» avec spectateurs et artistes chinois via ses créations, ignorées.

Du jour au lendemain, le succès était au rendez-vous

En 2005, le marché de l'art contemporain chinois décolle et le Nantais a un déclic: «Je voyais à Shanghai toutes ces contrefaçons Louis Vuitton ou Prada. Et je me suis dit: s'ils fabriquent des faux sacs, pourquoi ne fabriquerais-je pas un faux artiste chinois?».

Alexandre et le galeriste chinois qui l'expose cisèlent alors à quatre mains la biographie imaginaire de l'artiste fictif (un mélange de leurs deux vies) et lui attribuent un nom: Tao Hongjing. «C'est inspiré d'un philosophe chinois des 4ème et 5ème siècles, qui était assez blagueur. C'est comme cette idée de pseudo: pour moi, c'était une blague». Et cela fonctionne: «Du jour au lendemain, le succès a été au rendez-vous», explique l'artiste, dont les créations suscitent alors la frénésie du marché et l'intérêt subit des amateurs. «On vendait une ou deux oeuvres par mois, contre une ou deux par exposition avant».

Pour doper sa cote, un Nantais se fait passer pour un artiste chinois

Alexandre Ouairy a bâti sa carrière sur un mensonge : pendant dix ans, il s'est fait passer pour Tao Hongjing, dupant tout le marché de l'art contemporain.

Avoir un pseudonyme pour un artiste est plutôt commun. Se faire passer pour autre, mentir sur ses origines et duper le marché si fermé de l'art l'est moins. Ainsi, on croyait que Tao Hongjing, multi-exposé à Tokyo, Paris ou New York, était un artiste « né dans le sud de la Chine ». La vérité est tout autre. Alexandre Ouairy, 36 ans, est originaire de Nantes et a été formé aux Beaux-Arts à Grenoble. En 2000, il tente l'aventure chinoise en arrivant à Shanghai, ville dépourvue de galeries d'art à l'époque. Il commence à exposer avec son vrai nom, sans succès. « C'était dû au fait que j'étais étranger, explique l'artiste. Les collectionneurs étaient surtout étrangers, et ils voulaient acheter chinois, car pour eux c'était un bon investissement. »

Sa carrière est au point mort. En 2005, il a une idée qui va changer sa vie : « Je voyais à Shanghai toutes ces contrefaçons Louis Vuitton ou Prada. Et je me suis dit : *s'ils fabriquent des faux sacs, pourquoi ne fabriquerais-je pas un faux artiste chinois ?* ». » Avec son galeriste, il met au point la supercherie, invente la vie de Tao Hongjing et assiste au grand renversement : « Du jour au lendemain, le succès a été au rendez-vous, signale l'artiste. On vendait une ou deux œuvres par mois, contre une ou deux par exposition avant. » L'intérêt des collectionneurs et des médias oblige les deux hommes à mettre en place un stratagème : c'est par exemple le galeriste chinois qui répond aux interviews. Mais cela fonctionne : alors qu'il reste anonyme, le prix de ses créations explose, atteignant près de 30 000 euros pour une sculpture quand une sérigraphie ne se vendait que 220 euros à ses débuts.

Une notoriété désormais suffisante

Ce récit digne d'un roman d'Alexandre Dumas montre l'importance des clichés et des stéréotypes du marché de l'art. « La nationalité est évidemment très importante, affirme à l'Agence France-Presse Yang Yang, fondatrice à Pékin de Gallery Yang, qui expose artistes chinois et étrangers. L'art contemporain est lié à un territoire, la prétendue internationalisation de l'art, ça n'existe pas vraiment. » La nationalité chinoise compte dans le monde de l'art contemporain : dans le top 50 (par chiffre d'affaires aux enchères), ils sont 17, selon un rapport du cabinet Artprice, et les artistes chinois représentent 21 % des recettes mondiales.

Aujourd'hui, Tao Hongjing est mort. Vive Alexandre Ouairy ! « Nul besoin désormais du prétexte Tao Hongjing pour établir un dialogue. L'art conceptuel, mon domaine, suscite beaucoup plus d'intérêt qu'il y a dix ans, les différences culturelles s'étant estompées entre Chinois et étrangers. J'ai désormais acquis une notoriété suffisante », conclut-il.

IFA GALLERY

ifa gallery werd door Alexis Kouzmine-Karavaïeff in 2006 in Shanghai opgericht, in het kwartier van de hedendaagse kunstgaleries. De galerie heeft, na intensieve bezoeken aan tal vankunstenaarsstudio's, de meest belovende kunstenaars weten te selecteren ; kunstenaars met een unieke taal en beheersing van expressiemiddelen, ver verwijderd van alle clichés en conventies, met krachtige artistieke visies en concepten.

In de loop der jaren heeft ifa gallery vele opmerkelijke en immer originele tentoonstellingen gebracht, waarin werken van een kunstenaar binnen een bepaalde periode of groepstentoonstellingen georganiseerd rond doordachte thema's worden gebracht. De galerij heeft internationale erkenning verworven door actieve deelname aan beurzen zoals Art Basel Hong Kong, Art Paris, Art Stage Singapore, de Asian Contemporary Art Fair in New York, of SH Contemporary (Shanghai).

In december 2013 is ifa gallery verhuisd naar het hart en de hoofdstad van Europa, Brussel. De galerie is gevestigd in de historische wijk van de Marollen, en brengt een dynamisch programma met belangrijke kunstenaars die ze heeft ontdekt in China, samen met opkomende kunstenaars uit de regio.

Wij vertegenwoordigen gevestigde kunstenaars zoals Dai Guangyu, een boegbeeld van de Chinese avant-garde, de Gao Brothers of Wu Junyon; maar ook opkomende kunstenaars zoals Fan Jiupeng en Li Rui, of buitenlandse kunstenaars die in China zijn gevestigd, zoals Christophe Demaître of Zane Mellepe.

In haar wens om een brug te vormen tussen Europa en China, opende ifa gallery in maart 2014 een nieuwe tentoonstellingsruimte in de wijk Jing'an in Shanghai, waar lokale kunstenaars zullen tentoongesteld worden.

CONTACTS

Alexis Kouzmine-Karavaïeff
director
alexis@ifa-gallery.com
+32 485 71 98 51

Angélique Demur
associate director brussels
angelique@ifa-gallery.com
+32 475 86 36 60

ifa gallery • brussels

rue des renards / vossenstraat 28
1000 brussels, belgium
contact@ifa-gallery.com
+32 2 502 40 58

Jessica Quarato
brussels gallery manager
jessica@ifa-gallery.com
+32 474 43 80 15

open van donderdag tot zondag • van 10 tot 7 u

ifa gallery • shanghai

733 wanhangdu road
shanghai 200040, china
contact@ifa-gallery.com
+86 187 2193 0368

Effie Sui
shanghai gallery manager
effie@ifa-gallery.com

op afspraak

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ifagallery>

TWITTER

<https://twitter.com/ifagallery>

LINKEDIN

<https://www.linkedin.com/company/ifa-gallery>

FLICKR

<https://www.flickr.com/photos/ifagallery/sets>

GOOGLE+

<https://plus.google.com/+ifagallery>

THEARTSTACK

<https://theartstack.com/gallery/ifagallery>

INSTAGRAM

https://www.instagram.com/ifa_gallery